

«مایکل رابینز»

موافق

«مدیر پروژه در افکار سنج عرب، دانشگاه پرینستون»

در کوتاه مدت، عملاً غیرممکن است که راه حل دو کشوری قابل اجرا باشد. در واکنش به وحشت ۷ اکتبر، افکار عمومی اسرائیل از این راه حل حمایت نمی کنند و هیچ سیاستمدار بزرگ اسرائیلی علناً این گزینه را در نظر نمی گیرد. با این حال راه حل دو دولتی تنها گزینه واقع بینانه برای همزیستی مسالمت آمیز بلندمدت مردم اسرائیل و فلسطین در سرزمین بین مدیترانه و رود اردن باقی مانده است. برای اینکه راه حل دو کشور قابل اجرا باشد، رهبران اسرائیل - که طرف بسیار قدرتمندتر است - باید گام های روشن و غیرقابل برگشتی را به سمت چنین نتیجه ای بردارند. به نظر می رسد برخی از نیروهای نظامی و امنیتی اسرائیل به این نتیجه رسیده اند که احیای راه حل دو کشور محتمل ترین راه برای جلوگیری از رویداد دیگری مانند آنچه در ۷ اکتبر رخ داد است مانند سایر درگیری های طولانی مدت همچنان که در منازعه ای ایرلند شمالی شاهد بودیم، طرف قدرتمندتر متوجه خواهد شد که حل و فصل از طریق مذاکره تنها راه برای برقراری صلح است و بایدگام های دشوار اما ضروری در این مسیر بردارد. اما با توجه به دیدگاه های فعلی مردم اسرائیل، نمی توان باور کرد که رهبران این کشور اکنون چنین کاری انجام دهند. و حتی اگر این کار را انجام دهند، مشخص نیست که رهبری فلسطین، در پی وحشتی که بر مردم غیرنظامی غزه وارد آمده است، در موقعیتی سیاسی متقابل قرار بگیرد.

«نادیا حجاب»

کاملاً موافق

«یکی از بنیانگذاران و رئیس افتخاری شبکه»

شبکه سیاست فلسطین

دولت کنونی اسرائیل به صراحت اعلام کرده است که خواهان یک کشور «خالص» یهودی است و تا آنجا که می تواند فلسطینی ها را می کشد تا به این هدف برسد. حتی اگر دولت بایدن بتواند راه حل دو کشوری را تحمیل کند، باید جامعه جهانی بر حقوق فلسطینیان نظارت دائمی داشته باشد و تداوم آن دشوار است. تعداد زیادی یهودی وجود دارد که برای حقوق فلسطینی ها تلاش می کنند، اما راه یک فرایند طولانی است. امیدوارم اشتباه کرده باشم و بالاخره اسرائیل به پایان تندروی رسیده باشد.

«ناتان براون»

موافق

«استاد علوم سیاسی و امور بین الملل در»

دانشگاه جورج واشنگتن

بیش از دو دهه پیش، اعتقاد اکثر مردمی که در واقعیت عمیقاً ریشه دار یک دولت زندگی می کردند،

مرا به شناخت آنچه که به شدت می خواستم انکار کنم وادار کرد؛ پنجره راه حل دو دولتی بسته شده بود. دلایل زیادی وجود داشت: نحوه حرکت جوامع و حتی فراتر از آن نحوه تأثیرگذاری آنها بر یکدیگر. سکونتگاه ها، دیوارها و جاده ها، بی حوصلگی رهبران فلسطینی که به راه حل دو دولتی معتقدند. پیروزی رهبران اسرائیل متعهد به غیرممکن ساختن راه حل دو کشوری. و اثرات ثابت قوانین تبعیض آمیز و بی قانونی. تنها استدلال ثابت در غیر این صورت این بود که هیچ جایگزین مناسبی برای راه حل دو دولت وجود نداشت - بنا به تعریف نه یک استدلال، بلکه یک تفکر مبتنی بر آرزو. به نظر من شبیه این بود که ادعا کنم هواپیماها هرگز سقوط نمی کنند زیرا نتایج آن برای مسافران آنها بسیار زیانبار است. امتناع از گفتن این که روند صلح هیچ شانسی ندارد - و سرزنش کسانی که این خبر غم انگیز را ارائه می دهند - به بسیاری از مقامات در سراسر جهان این امکان را داده است که روندهای مخربی را که امروزه به طور کامل اثر خود را نشان می دهند نادیده بگیرند.

«نری زلیبر»

مخالف

«مشاور در انجمن سیاست اسرائیل؛ عضو کمی»

در موسسه واشنگتن برای سیاست خاور نزدیک

همانطور که از پاسخ های من مشخص است - که معتمد راه حل دو دولتی هنوز قابل اجرا است و هنوز نسبت به این پاسخ مطمئن نیستم - شرایط برای حل و فصل مناقشه اسرائیل و فلسطین پس از حمله ۷ اکتبر و جنگ غزه از طریق مذاکره به وضوح بدتر شده اند و ممکن است یک نسل طول بکشد تا ترمیم شود (اگر اصلاً ممکن باشد). با این حال، ما باید در این زمینه به تاریخ توجه داشته باشیم؛ در پی انتفاضه اول، ما توافقات اسلو را به دست آوردیم و در پی انتفاضه دوم، به جدایی غزه و اصلاحات واقعی در داخل تشکیلات خودگردان فلسطین رسیدیم، از جمله در مورد امنیت اسرائیل. از اعماق لحظه کنونی، هنوز ممکن است چیزی مثبت به وجود بیاید. اما به رهبری، شجاعت و بینش نیاز دارد.

«رامی خوری»

کاملاً مخالف

«معاون اجرایی و مدیر عامل ابتکار سرمایه»

گذاری خاورمیانه

گزینه های فعلی نسل کشی یا پاکسازی قومی، ادامه اشغال نظامی اسرائیل، یا زندگی دو کشور مستقل در کنار هم مطابق با منشورهای سازمان ملل و قوانین و هنجارهای بین المللی است. گزینه سوم نه تنها به انقیاد اسرائیل و تهدید موجودیت فلسطینی ها پایان می دهد، بلکه تنها گزینه ای

است که می تواند صلح پایدار را در منطقه به ارمغان بیاورد و به طور غم انگیز، تنها گزینه ای است که بنیامین نتانیاهو می خواهد به هر قیمتی از آن اجتناب کند.

«سامر عبدالنور»

کاملاً موافق

«مدرس ارشد در دانشگاه ادینبورگ»

اسرائیل به عنوان یک دولت برتری طلب استعماری شهرک نشین تاسیس شد و از زمان تأسیس خود در این مسیر حرکت کرده است. کل اقتصاد و جامعه آن توسط سلب مالکیت و سلطه بر مردم بومی فلسطین شکل گرفته است و می توان گفت حول محور آن بنا شده است. از این منظر، می توان به طور مشروع این سوال را مطرح کرد که آیا حل و فصل دو دولتی تا به حال قابل دوام بوده است؟ و به نظر می رسد که خشونت نسل کشی بی پایان اسرائیل، نه تنها در غزه، بلکه در سرتاسر سرزمین های فلسطینی اشغالی، از این قاعده پیروی می کند.

«ست جی. جونز»

مخالف

«معاون ارشد مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی»

راه حل دو دولتی باید یک هدف بلندمدت برای مقابله با وضعیت فلسطین باشد. اما بر اساس عدم وجود اراده سیاسی از سوی دولت و جمعیت اسرائیل به این زودی پس از حملات ۷ اکتبر، بسیار بعید خواهد بود.

«شلومو بن آمی»

موافق

«وزیر خارجه سابق اسرائیل»

راه حل دو دولت به عنوان فرمول رستگاری برای پروژه های فلسطینی و صهیونیستی قبل از تبدیل شدن آن به یک امپراتوری وحشتناک بر اساس آپارتاید در نظر گرفته شد. افسوس، از نظر سیاسی، شانس آن به همان اندازه که می توان تصور کرد بسیار دور است. احتمالاً راه حل دو دولتی اکنون به عنوان پیچیده ترین رویداد در تاریخ درگیری ها، به یک عقیده برای لیبرال ها و صلح طلبان واقعی تبدیل شده است. اما، مانند بسیاری از اصول اعتقادی معمول، پیوند خود را با واقعیت از دست داده است.

«اشموئل سندلر»

کاملاً موافق

«استاد بازنشسته در دانشگاه بار ایلان»

با توجه به خواسته های تشکیلات خودگردان فلسطین برای عقب نشینی کامل اسرائیل از مرزهای قبل از ۱۹۶۷ و ایجاد یک کشور فلسطینی با پایتختی بیت المقدس شرقی و عدم تمایل آن برای به رسمیت شناختن اسرائیل به عنوان یک کشور یهودی، هیچ شانسی برای یک کشور دو طرفه وجود ندارد.

راه حل دو دولت به عنوان فرمول رستگاری برای پروژه های فلسطینی و صهیونیستی قبل از تبدیل شدن آن به یک امپراتوری وحشتناک بر اساس آپارتاید در نظر گرفته شد. افسوس، از نظر سیاسی، شانس آن به همان اندازه که می توان تصور کرد بسیار دور است